

Elää ja sykkii korusta

Korut ovat Ylöjärvellä lapsuutensa ja nuoruutensa eläneen kädentaitajan elämäntyö ja intohimo.

Helka Pykkö

Koru on **Sanna Kulmalalle** tarinankertoja.

– Korun tehtävä on kertoa jotain tarinaa ihmisestä. Se on henkilökohtainen symboli, kultaseppä ja metalliartesaani kiteyttää näkemyksensä.

Taitaja näkee korulla tärkeemmän merkityksen kuin pelkän kimmallisuuden.

– Totta kai esteettisyys on myös tärkeä osa korua, mutta korussa voi olla myös sisäinen kauneus.

Nysvääjän intohimo

Ylöjärveläissyntyinen taituri on aina tehnyt käsitöitä. Mutta miksi niiden joukosta valikoitui juuri koru?

Kiinnostus orasti jo lapsuudessa, kun neito näpersi vanhoista koruista uusia ja pääsi kouluissa tekemään kuparikorun. Into kiisi lentoon metallikäsityöopinnoissa – nainen hurautti koruun perin juuriin.

Koruissa kädentaitajaa kiehtovat ensinnäkin metalli ja lasi materiaaleina. On hienoa toteuttaa haluamansa muoto.

– Työväiheita on paljon, ja lopputulos on osattava kuvitella jo niitä ennen.

Toiseksi korut tarjoavat pikkutarkkaa purtavaa.

– Olen sellainen nysvääjä, nainen nauraa innoissaan.

Myös käyttötarkoitus innoittaa Kulmalaa. Pelkät kirjahyllystä päällisteltävät esineet eivät nap-paa.

Korujen teko on Kulmalalle kuin terapiaa. Siinä on syventymisen lumoa.

– Tulee rauha, kun saa keskittyä vain yhteen asiaan.

Toisaalta nainen nauttii sosiaalisesta vinkkelistä.

– Saan olla asiakkaiden kanssa. En haluaisi olla pelkästään tekijä.

Tietyksi kädenjälkikin palkitsee.

– Kun saan oikein onnistuneen työn aikaiseksi, totta kai se antaa tyydytyksen. Koen, että sain ajatukseni ilmentymään.

Korua tehdessään taitaja pyrkii tekemään sen saajaan vaikutuksen.

– Toivoisin, että koru vähän koskettaisikin ihmistä. Tämä ei todellakaan ole helppoa. Miettimisprosessi on pidempi kuin itse tekeminen.

Vuosikymmen yrittäjän saappaissa

Korurakkaus on kantanut. Kulmala on jo kokenut yrittäjän aherrettuaan toiminimellään vuodesta 2004. Kas, kymmenvuotispaalu saavutettu.

– Minullahan on muuten juh-

– Totta kai esteettisyys on tärkeä osa korua, mutta korussa voi olla myös sisäinen kauneus.

Sanna Kulmala haluaa kertoa tekemillään koruilla tarinaa niiden kantajasta. Taitaja katsoo myös muiden koruja tarinasilmin. Ja tekijäsilmin. Hän saattaa tuumia, mikä mahtaa olla vastaantulijan korun taustalla, ja toisaalta tarkata, miten koru on tehty ja mitä erikoista siinä on.

lavuusi! hän vasta itsekkin äkkää ja remahtaa nauruun.

Käsityöläisen yrittäjävuodet eivät ole olleet ruusuilla keinahtelua. Nainen ei tahdo valittaa, mutta kertoo rehellisesti, että uurastusta on kysytty.

– Aika paljon pitää työtään rakastaa, jotta jaksaa hiljaiselkin ajat. Mutta asia on punnittu. Intohimoni työhöni on suuri. Se ei ole sammunut vaan vain kasvanut.

Korutyöllä voi pärjätä.

– Ainakin vakaasti uskon siihen. Mutta pitää olla sinnikäs eikä saa luovuttaa heti, jos tulee mutkia matkaan. Pitää pys-

tyä myös uudistumaan ja tietysti tehdä huolellista työtä. Ja vaatii aikaa saada vakiasiakkaita ja näkyvyyttä.

Kulmalan sitkeys on tuottanut hedelmää: asiakaskunta on kasvanut vuosi vuodelta, ja työ on tuntunut antoisalta.

– Uskon, että käsityönä tehtyjen korujen kysyntä kasvaa. Massatuotantoa on niin paljon, että ihmiset haluavat erottua.

Korut ovat ilmiselvästi Kulmalalle elämäntyö ja sydämen asia.

– Tämä vain yksinkertaisesti on työ, jota haluan tehdä. Minulla on kutsumusammatti, nainen hymyilee haltioissaan.

Ei mikään untuvikko taitajanakaan

Kulmala on myös ammattilaisena paikkansa lunastanut. Hänellä on kaksi tutkintoa: taskussa on metalliartesaanin ja kultaseppän paperit. Suurimmat kauhalliset ammattitaitoa ovat kuitenkin kertyneet työssä.

– Koulutus on tärkeä, mutta työssä oppii. Joka koru on uusi, eivätkä seuraavaan koruun päde samat säännöt kuin edelliseen.

Kulmalalla on pian edessään taas yksi ammatillinen etappi. Hän saa marraskuussa kisällin

kirjan liittyessään Tampereen Mestarikiltaan. Kirja ei sinänsä ole todistus uudelle tasolle astumisesta, kuten tutkinnon suorittamisesta, vaan merkki killan jäsenyydestä ja Kulmalalle myös eräänlainen ammattilaisuuden sinetti.

– Kirjan anto on arvokas asia: edistetään ja ylläpidetään käsityöalojen ammattilaisuutta. Minusta tuntuu ihanalta juhlistaa jollain tavalla työtäni ja uraani.

Mutta maali ei ole vielä tässä.

– Aina vain eteenpäin. Tämän, missä mennään, toki riittää, mutta haluan kehittyä ja olla ajan hermolla.

Näyttelylläkin jalansijaa

Niin ikään painava työaskel on osallistuminen näyttelyyn tamperealaisessa TR1:ssä.

Näyttelyillä on myyntiin keskitetyille käsityöläiselle erityisarvo. – Olin otettu, että pääsin mukaan näin taitavaan joukkoon. Näyttelyyn pääsy on osoitus, että minua arvostetaan tällaisissakin piireissä.

– Näyttely tarjoaa myös haastetta, nainen sanoo ja toteaa, että näyttelyyn voi tehdä korun toisella otteella kuin myyntiin.

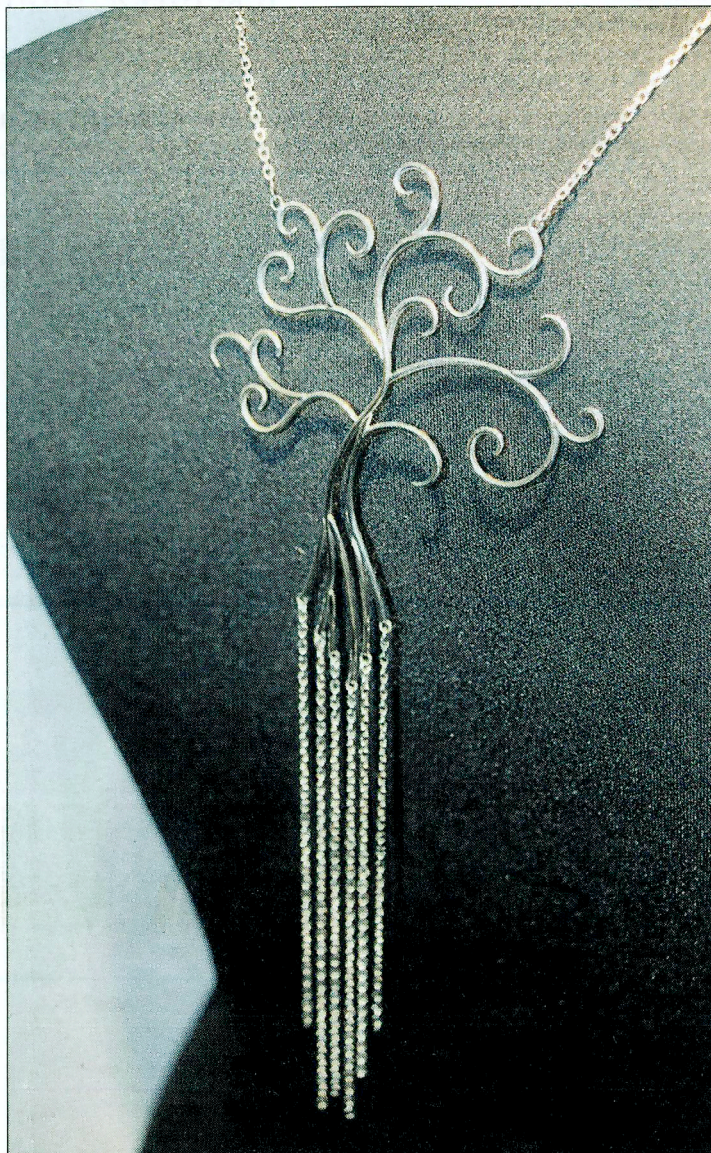
TR1:een syntyi hopeinen selkäriipus, jossa on myös lasilla koristettu riipusosa dekolteella. Ydinideana oli juuri erikoinen kehon paikka korulle. Korun puukuvio ja siemenmäinen lasikoriste kumpusivat elämän ja kasvun ajatuksista. Taas ollaan siis tarinan äärellä.

+++++

KORU – Pirkanmaa muotoilee V -näyttely TR1 Taidehallissa (Väinö Linnan aukio 13, Tampere) 16. marraskuuta saakka.

TR1:n näyttelyssä selkäriipuksen etupuolella on tasapainottajana lasilla koristettu riipus dekoltepuolella.

Näyttelyä varten Kulmala pääsi tekemään erikoisessa kehon paikassa käytettävän korun: selkäriipuksen.

– Aika paljon pitää työtään rakastaa, jotta jaksaa hiljaiselkin ajat. Mutta asia on punnittu. Intohimoni työhöni on suuri.